

Shree Nisargadatta Samadhi Charitable Trust, Mumbai

श्री निसर्गदत्त समाधी चॅरिटेबल ट्रस्ट, मुंबई द्वारा प्रकाशित त्रैमासिक

NISARGAVAANI

निसर्गवाणी નિર્સર્ગવાણી **निसर्गवाणी**

वर्ष २ रे अंक : ४ था (एप्रिल ते जून २०२६)

Year 2nd Issue 4th (April - June 2026)

*Without the Full understanding of Oneself,
Both in Time and in Timelessness, Life is but
a Dream imposed on us by Powers we don't
know, for purposes we can't grasp.*

-Maurice Frydman-

Editor

Dr. Dheeraj Sarvadnya +91 9881314214

Vijaya Nazre +91 9403707936

Smita Thorat +91 8698863395 Tushar Naik +91 8369105437

Cover Design: Bharatbhai Shimpi, Jalgaon

Layout: Zen Publications with inputs from Nisargavaani team

www.nisargadattasamadhi.in

eMail. nisargadattasamadhitrust2025@gmail.com

Appeal for Articles

As any journal depends on articles from potential writers, we appeal all of you to send in articles to us. Self-Knowledge is beyond all religions, caste and creed. Remembering this aspect Nisargavaani will contain wide range of topics not only related to the Self-Knowledge expounded by Shri Nisargadatta Maharaj specifically but also Self-Knowledge teachings of various saints, experiences related to the practice of their methods, biographies, teachings, experiences related to the practice of methods taught by other spiritual masters, teachings and stories from religions other than Hinduism, interpretations of sacred texts and verses, spiritual travel and insights, poetry and of course feedback from our worthy readers. We firmly believe that Spirituality is in itself has a wide and diverse covering aspects.

Suggestions

As a guideline, we request that as far as possible articles should be short (say around 750 words), medium (around 1500 words) or in longer format (around 2300 words).

Please send in your contributions through e-mail to
nisargavaani240125@gmail.com

ಸಂಪಾದಕೋಯ

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಮತ್ತು ಜಿಡ್ಡು ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಮತ್ತು ಜೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಈ ಇಬ್ಬರೂ ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಭಿನ್ನ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಂದ ಬಂದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ಬಂದವರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಪರಂಪರೆಗೆ ಅತೀತರಾದವರು; ಒಬ್ಬರು ಅದ್ವೈತದ ಉಷ್ಣ ಸ್ಪರ್ಶವನ್ನು ತಂದವರು, ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಜ್ಞಾತೆಗಿಂತಲೂ ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಸವಾಲು ಹಾಕುವವರು. ಆದರೆ ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಅನುಭವದ ಸ್ತರಕ್ಕೆ ಇಳಿದಾಗ, ಇಬ್ಬರೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪರ್ವತ ಶಿಖರಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಮಧ್ಯಬಿಂದುವಿನತ್ತ ಬೆರಳು ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ.

ಚೈತನ್ಯದ ಶುದ್ಧ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ

ಈ ಮಧ್ಯಬಿಂದುವೇ “ಚೈತನ್ಯದ ಶುದ್ಧ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ”. ಇದು ಇಬ್ಬರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಅತ್ಯಂತ ಆಳವಾದ ಸಾಮ್ಯತೆಯ ಎಳೆಯಾಗಿದೆ. ನಿರೀಕ್ಷಣೆ (Observation) ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಮುಕ್ತಿಯ ಸ್ವರೂಪವೇ ಆಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ‘ಸಾಕ್ಷೀಭಾವ’ ಎನ್ನಲಾಗುತ್ತದೆ, ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ‘choiceless awareness’ (ಆಯ್ಕೆಯಿಲ್ಲದ ಅರಿವು). ಅಂತಹ ನಿರೀಕ್ಷಣೆಯ ಕ್ಷಣವು ಯಾವುದೇ ಸಾಧನೆ, ತಂತ್ರ ಅಥವಾ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಅತೀತವಾದುದು; ಅದು ಒಂದು ಅಚಲವಾದ

ಉಪಸ್ಥಿತಿಯ ಕ್ಷಣ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬುದು ಭವಿಷ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆಯಬೇಕಾದ ವಸ್ತುವಲ್ಲ, ಅದು ಈಗಲೇ ಅನುಭವಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ತತ್ಕ್ಷಣದ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ

ಈ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತರಲ್ಲಿ ಸಾಮ್ಯತೆ ಕಾಣುವುದು ‘ನಾನು’ ಎಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ವಿಶ್ಲೇಷಿಸುವಾಗ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ ‘ನಾನು’ ಎಂಬುದು ಮನಸ್ಸಿನ ರಕ್ಷಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗಿದೆ. ಇದು ಭೂತಕಾಲದ ಸ್ಮೃತಿ ಮತ್ತು ಭವಿಷ್ಯದ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳ ಪ್ರವಾಹ ಒಂದಾಗಿ ರೂಪಿತವಾದ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರಿಗೆ ‘ನಾನು’ ಎಂಬುದು ‘I Am’ (ನಾನಿದ್ದೇನೆ) ಎಂಬ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಅನುಭೂತಿಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿರುವ ಒಂದು ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿದೆ. ಅನುಭವದ ಮೂಲ ಅರಿವು—‘ನಾನಿದ್ದೇನೆ’ ಎಂಬುದು ಶುದ್ಧವಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವ ‘ನಾನು ಇಂತಹವನು/ಇಂತವಳು’ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ದುಃಖಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಇಬ್ಬರೂ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಹಂಕಾರದ ರಚನೆಯನ್ನು ವಿಘಟಿಸುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಈ ವಿಘಟನೆಯು ಯಾವುದೇ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏಕಮತ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ನಮ್ಮ ಈ ರಚನೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಕುಸಿಯುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಯು ಮೂಲತಃ ‘ಏನನ್ನೋ ಮಾಡುವುದು’ ಅಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ‘ನೋಡುವುದು’ ಆಗಿದೆ. ಈ ನೋಡುವುದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಿದಾಗ, ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳು ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದ ಹಿಡಿತ ಸಡಿಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಶುದ್ಧ ಜಾಗರೂಕತೆಯ ಅನಂತತೆ!.

ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಭಯದ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಮನಸ್ಸಿನ ಕುರಿತಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ಆಳವು ಎಷ್ಟು

ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ, ಅವರು ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರದ ಹೊಸ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೇ ತೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರ ಕೇಳುಗರಿಗೆ ಪದೇ ಪದೇ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಲನೆಯು ಕೇವಲ ಒಂದು ಯಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿ ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಶೈಲಿಯು ವೇದಾಂತದ್ದಾಗಿದೆ; ಅವರು ಚೈತನ್ಯದ ಮೂಲ ಸ್ವರೂಪದ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸು, ಬುದ್ಧಿ, ಚಿತ್ತ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರಗಳ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಶಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಳಸಿದರೆ, ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು 'ಸತ್ಸ್ವರೂಪದ ಪ್ರಕಾಶ'ವನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೂ, ಇಬ್ಬರೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗುರಿಯನ್ನಾಗಿ ನೋಡದೆ, ಒಂದು ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ನೋಡುತ್ತಾರೆ; ಅದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಮಿತಿಗಳು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಯದ ಕುರಿತಾದ ಸಂಶೋಧನೆಯು ಇಬ್ಬರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಪ್ರಮುಖ ಸಾಮ್ಯತೆಯಾಗಿದೆ.

● ಜೆ.ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ: ಭಯವು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಭವಿಷ್ಯದ ಕಲ್ಪನೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧವಾದ ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

● ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ: ಭಯವು 'ನಾನು ದೇಹ' ಎಂಬ ಮೂಲಭೂತ ಗುರುತಿನೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. ದೇಹ (ವ್ಯಕ್ತಿ) ನಾಶವಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ 'ನಾನು' ನಾಶವಾಗುತ್ತೇನೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯು ಭಯಕ್ಕೆ ಜನ್ಮ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ 'ನಾನು' ದೇಹವಲ್ಲ, ಮನಸ್ಸಲ್ಲ, ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲ— 'ನಾನು' ಕೇವಲ 'I Am' ಎಂಬ ಸ್ವರೂಪದ ಶುದ್ಧ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಭಯಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರ ತೀರ್ಮಾನಗಳು ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಒಂದಾಗುತ್ತವೆ: ಭಯವು ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪನೆಯಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ; ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಅದು ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಯವನ್ನು ಎದುರಿಸಿ, ಅದರಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಬೇಡಿ ಎಂಬುದು ಇಬ್ಬರ ಆಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಅದರ ಪ್ರವಾಹವು

ಅನಾವರಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಬಾಗಿಲುಗಳು ತಾನಾಗಿಯೇ ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ.

ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ಭಾಷೆ

ಪ್ರೇಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯೂ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಾಮ್ಯತೆಯಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರು ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಷರತ್ತುಗಳು, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾನಸಿಕ ಪ್ರತಿಮೆಗಳಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಕ್ತವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. 'ನಾನು' ಇಲ್ಲದಿದ್ದಾಗ ಪ್ರೇಮವು ಅರಳುತ್ತದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಕೂಡ ಪ್ರೇಮವನ್ನು 'ಅದ್ವೈತ'ದ ಸ್ವರೂಪವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಎಂಬುವವರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ರೇಮ ಎಂಬುದು ಒಂದು ಭಾವನೆಯಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ಅದು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಒಂದು ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸ್ಥಿತಿಯು 'ನಾನು' ಎಂಬ ಭಾವದ ಲಯದಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಪ್ರೇಮದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾವನಾತ್ಮಕತೆ ಇಲ್ಲ; ಅದು ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸತ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಜೋಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.

ಭಾಷೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೂ ಒಂದು ಸಾಮ್ಯತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರ ಭಾಷೆಯು ಆಧುನಿಕ ಮನೋವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತತ್ವಚಿಂತನೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಭಾಷೆಯು ಗ್ರಾಮೀಣ ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತ ತತ್ವಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಭಾಷೆಗಳ ಉದ್ದೇಶ ಒಂದೇ—ಮನಸ್ಸಿನ ಆಚೆಗಿನ ಆ ಜಾಗದ ಅನುಭೂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸುವುದು. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಗಳು ಶಬ್ದಗಳ ನಿರರ್ಥಕತೆ ಮತ್ತು ವಂಚನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಬೆರಳು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ಶಬ್ದಗಳ ಅಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಶಬ್ದವು ಸತ್ಯವಲ್ಲ; ಶಬ್ದವು ಕೇವಲ ಒಂದು ಬೆರಳು. ಆದರೆ ಆ ಬೆರಳಿನ ಉದ್ದೇಶ ಚಂದಿರನನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಾಗಿದೆ. ಅವರ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುವ ಶಬ್ದಗಳು ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದು, ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ಅಂತಃಚೇತನದ ಪ್ರಕಾಶವು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ.

ಸತ್ಯದ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮತ್ತು 'ಈ ಕ್ಷಣ'

ಇಬ್ಬರ ಬೋಧನೆಯು 'ಈಗ' (Now) ಅಥವಾ 'ಈ ಕ್ಷಣದ' ಮಹತ್ವದ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿಯವರಿಗೆ 'ಈಗ' ಎಂಬುದು ಕೇವಲ ಕಾಲದ ಒಂದು ಕ್ಷಣವಲ್ಲ, ಅದು ಮನಸ್ಸಿನ ನಿರಂತರ ಕಾರ್ಯದಿಂದ ಮುಕ್ತವಾದ ಒಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರಿಗೆ 'ಈಗ' ಎಂದರೆ 'ನಾನಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ ಅನುಭೂತಿ, ಇದರಲ್ಲಿ ಭೂತಕಾಲವಿಲ್ಲ, ಭವಿಷ್ಯವಿಲ್ಲ; ಕೇವಲ ಅನುಭವದ ನಿರ್ಮಲ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಮುಕ್ತಿಯು ಭವಿಷ್ಯದ ಘಟನೆಯಲ್ಲ, ಅದು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ಲಭ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

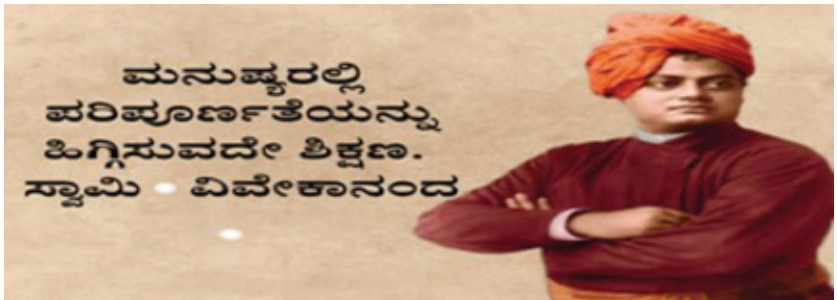
ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಾಮ್ಯತೆಯೆಂದರೆ 'ಸತ್ಯದ ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ' (Unverifiability of Truth). ಸತ್ಯವನ್ನು ಯಾವುದೇ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಕ ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ; ಅದು ಯಾವುದೇ ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯವು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸುವ ವಸ್ತುವಲ್ಲ; ಅದು 'ಇರುವುದಾಗಿದೆ' (Being). ಸತ್ಯದ ಅನ್ವೇಷಕನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೋ ಅಲ್ಲೇ ಸತ್ಯವಿದೆ—ಅವನ ಸ್ವಂತ ಚೈತನ್ಯದ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೊಸ ಪರಂಪರೆಯ ಪ್ರವರ್ತಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ಅನುಭವಾತ್ಮಕ ಮತ್ತು ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿದೆ.

ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಮತ್ತು 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್'

ಭಗವಾನ್ ಶ್ರೀ ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಮಹಾನಿರ್ವಾಣದ ನಂತರ, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಶೋತ್ತರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಅವರು "Glimpses of Maharshi" ಎಂಬ ಅಮೂಲ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯನ್ನು ನೀಡಿದರು. ಮುಂಬೈ ಮೂಲದ ಸದ್ಗುರು ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ತೋರಿಸಿದ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಮಾರ್ಗವು ಹೊರಜಗತ್ತಿಗೆ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಭಾರತದ ಜನರಿಗೂ ಅಷ್ಟಾಗಿ

ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಅವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುಸ್ತಕವಾದ “ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್” (I Am That) ಮೂಲಕ ಈ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿನಾದ್ಯಂತ ಹರಡಿದರು.

ದಿನಾಂಕ 9 ಮಾರ್ಚ್ 2026 ರಂದು ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಅವರ ನಿಧನಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೀಡ್ಮನ್ ಅವರ ಸ್ಮೃತಿಯನ್ನು ಜಾಗೃತಗೊಳಿಸುತ್ತಾ ‘ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ’ ತ್ರೈಮಾಸಿಕದ ಈ ವಿಶೇಷ ಮುಖಪುಟವನ್ನು ಸದ್ಗುರು ಭಕ್ತರಾದ ಶ್ರೀ ಭರತ್‌ಭಾಯಿ ಶಿಂಪಿ ಅವರು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ ಪರಿವಾರದ ವತಿಯಿಂದ ಈ ಮಹಾನ್ ಚೇತನಕ್ಕೆ...

ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಸಮಾಧಿ ಚೆರೀಟೆಬಲ ಟ್ರಸ್ಟ್

Nisargavaani

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ

ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ

ನಿಸರ್ಗಬಾನಿ

YEAR 2 ISSUE NO. 4

APRIL - JUNE 2026

ರೂಪಗಳು

- ಮಾರಿಶ್ ಫೈಡ್‌ಮನ್
- ಪುಜ್ಜೆ' - ಜೀವನದ ನಿರಂತರ ಅಂಶ
- ಪುರ್ವಾರಂಭ(ಆರಂಭದ ಹಂತ)
- ಈಡಿಟ್ ಡೇರಿ ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಕಥೆ
- ನಾನು 'ನಾನು' (I AM); 'ನಾನು' ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮನೆ.
- ಶ್ರೀ ಕಲಾವತಿ ಆಯಿಯವರಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು: ಒಬ್ಬ
- ಇಂಚೆಗೇರಿಯ ಸಂತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟಗಾರ

ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿ

ಮಾರೌಸ್ ಫೌರೈಡ್‌ಮನ್

ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರಿಗೆ ವಿಶ್ವಾದ್ಯಂತ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ತಂದುಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್' (I Am That) ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಸ್ವತಃ ಅವರೇ ಆಯ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಮರಾಠಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೃತಿಗೆ ಯಾವ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ತಕ್ಷಣವೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ: 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಇದು 1973 ರಲ್ಲಿ ಸಂಭವಿಸಿತು; ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ರಮಾಕಾಂತ್ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್' ಪುಸ್ತಕವು ಭಕ್ತರು, ಪ್ರವಾಸಿಗರು ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಕರು ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಹಾಗೂ ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರಗಳ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಸಂಗ್ರಹವಾಗಿದೆ. ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಮಾರಿಸ್ ಫೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಂದಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಪಾಲ್ ಬ್ರಂಟನ್ ಅವರು ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರೋ, ಹಾಗೆಯೇ ಮಾರಿಸ್ ಫೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಿದರು ಎಂದು ನಿಸರ್ಗದತ್ತರು ಒಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಆರಂಭಿಕ ಜೀವನ ಮತ್ತು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಆಗಮನ

ಮಾರಿಸ್ ಫೈಡ್‌ಮನ್ 1901 ರಲ್ಲಿ ವಾರ್ಸಾದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಪೋಲೆಂಡ್ ಸ್ವತಂತ್ರಗೊಂಡ ನಂತರ, ಯುವ ಮಾರಿಸ್ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನ ಸೊಬೊರ್ನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದರು. ಇಪ್ಪತ್ತೈದನೇ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯತ್ತ

ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿತರಾದರು. ಯಹೂದಿ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಅವರು ತಾಲ್ಮಿಡ್ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರು, ನಂತರ ರಷ್ಯನ್ ಆರ್ಥೋಡಾಕ್ಸ್ ಚರ್ಚ್ ಅನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸಿ, ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಥಿಯಾಸೊಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿಯನ್ನು ಸೇರಿದರು.

1935 ರಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಸಚಿವರೊಬ್ಬರು ಫೈಂಚ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಸ್ಥಾವರಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ, ಫೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ಫೈಡ್‌ಮನ್ ತಕ್ಷಣವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ, ಅವರು ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಶಿಷ್ಯರಾದರು ಮತ್ತು ನಿಸರ್ಗದತ್ತರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗುವ ಮೊದಲು ಅನೇಕ ಗುರುಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿದರು.

ಗಾಂಧೀಜಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದೊಂದಿಗೆ ಸಂಬಂಧ

ಫೈಡ್‌ಮನ್ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರೊಂದಿಗೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಿಮೋಚನಾ ಚಳವಳಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡರು. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಚರಕವನ್ನು (ನೂಲುವ ಚಕ್ರ) ಸುಧಾರಿಸಿದವರು ಮಾರಿಸ್ ಫೈಡ್‌ಮನ್. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಕೋರಿಕೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಅವರು ಹಳೆಯ ಮಾದರಿಗಳಿಗಿಂತ ಮೂರು ಪಟ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಚರಕಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರು. ಅವರು ಔಂಧ್ ಎಂಬ ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯದ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರು ಮತ್ತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಅಲ್ಲಿನ ದಿವಾನರಾಗಿ (ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ) ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದರು.

ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಇವರ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದರು: “ಇವರು ಭಾರತಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು. ಹೇಗೋ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು, ಆದರೆ ಈಗ ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದಾರೆ”.

ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ನಿರಾಶ್ರಿತರಿಗೆ ಸಹಾಯ

1959 ರಲ್ಲಿ ಚೀನಾ ಟಿಬೆಟನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿದಾಗ, ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಜನರಿಗೆ ಆಶ್ರಯ ನೀಡುವಂತೆ ನೆಹರೂ ಅವರ ಮನವೊಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಫೈಡ್‌ಮನ್ ಪ್ರಮುಖ ಪಾತ್ರ ವಹಿಸಿದರು. ದಲೈ ಲಾಮಾ ಅವರು

ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಬರಲು ಮತ್ತು ಧರ್ಮಶಾಲಾದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಲು ಇವರು ಶ್ರಮಿಸಿದರು. ದಲೈ ಲಾಮಾ ಅವರು ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಆಳವಾದ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಭೇಟಿ ಮತ್ತು 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್'

1965 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರು ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದರು. ಬೀಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯ ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ಮತ್ತು ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳಂತೆಯೇ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರು ಬೆರಗಾದರು.

- ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಪ್ರತಿದಿನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.
- ನಂತರ ಅವರು ಆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ಗೆ ಅನುವಾದಿಸಿದರು.
- ಈ ಅನುವಾದಗಳೇ ಅಂತಿಮವಾಗಿ 'ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್' ಪುಸ್ತಕವಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು.
- 1973 ರಲ್ಲಿ ಪುಕಟವಾದ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಚಲನ ಮೂಡಿಸಿತು.

ಅಂತಿಮ ದಿನಗಳು

1976 ರಲ್ಲಿ ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಅಪಘಾತಕ್ಕೀಡಾದರು. ಮಾರ್ಚ್ 9, 1976 ರಂದು ಅವರು ನಿಧನರಾದರು. ಅವರ ಅಂತಿಮ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾ ಪಂತ್ ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆ ನಡೆಯಿತು. ನಿಸರ್ಗದತ್ತರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಿಸ್ ಒಬ್ಬ 'ಜ್ಞಾನಿ ಮತ್ತು ಸಂತ' ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇತರ ಭಾರತೀಯ ಸಂತರ ಚಿತ್ರಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇರಿಸಿದರು.

ಮಾರಿಸ್ ಫ್ರೈಡ್‌ಮನ್ ಅವರು ಹದಿನೈದು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಉಪಭಾಷೆಗಳು

ಹಾಗೂ ಮರಾಠಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಹೊಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಸರ್ಗದತ್ತರ ಬೋಧನೆಗಳು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

"ಉನ್ನತ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ
ನೇರಲು ನಾವು
ಹೇಗೆ ಬೇಕಾದರೂ
ಆಗಬಹುದು,
ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ
ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿ ಇದೆ."

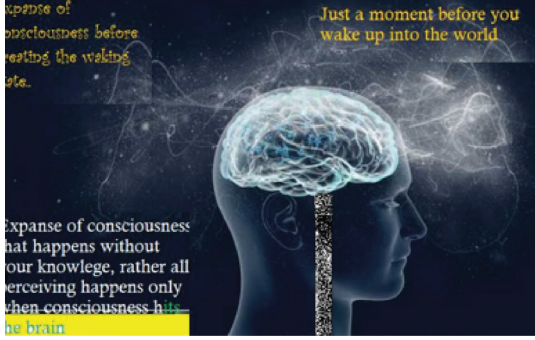
ಪೂರಜ್ಞಾತಿ' - ಜೀವನದ ನೌರಂತರ ಅಂಶ

ನಾನು ಚೀನಾದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಹಾರಿಕ ಪ್ರವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ನನ್ನ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸಹೋದ್ಯೋಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಾವು 'ಪ್ರಜ್ಞೆ' (Consciousness) ಎಂಬ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಮತ್ತು ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪದಗಳನ್ನು

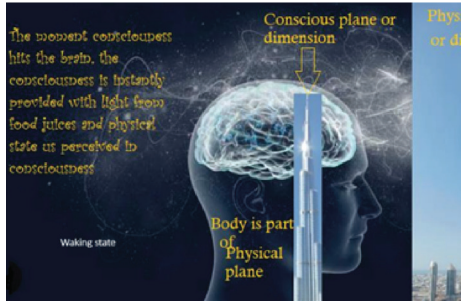
ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾದ ಕಾರಣ, ನಾವು ಸಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು (ಅಥವಾ 'ನಾನು ಇದ್ದೇನೆ' ಎಂಬ 'I AM' ಭಾವನೆ) ಸಣ್ಣ 'c' (small 'c') ಎಂದು ಕರೆದೆವು. ಈ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ನಮ್ಮ ಇಂದ್ರಿಯಗಳ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ದೊಡ್ಡ 'C' (big 'C') ಎಂದು ಕರೆದೆವು, ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಅಚಲವಾದ ಆತ್ಮವಾಗಿದೆ.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಜನರು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ದ್ವೈತ ಹಾಗೂ ಬಹುತ್ವದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು (small c) ಉದಯಿಸದಿದ್ದರೆ ಈ ಭೌತಿಕ ಪ್ರಪಂಚವು ಗ್ರಹಿಕೆಗೆ ನಿಲುಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಜೀವನವನ್ನು ನೀಡುವಂತಹ

ಜ್ಞಾನವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ತು ನಮಗೆ ಗೋಚರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿರಲು ಸಣ್ಣ 'c' ಅಥವಾ 'I AM' ಎಂಬುದು ಒಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ.

ಎಚ್ಚರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ (waking state), ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಉದಯಿಸಿ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಜಗತ್ತನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಣ್ಣ 'c' ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದಾಗ ಜಗತ್ತು ಚಿತ್ರಗಳು, ಶಬ್ದಗಳು ಮತ್ತು ಸಂವೇದನೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಉದಯಿಸಿದ ನಂತರ, ಸ್ಮೃತಿಯು (memory) ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಕೊನೆಯ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಆಲೋಚನೆಗಳ ಸರಣಿಯು ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತೇವೆ.

ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ (dream state), ಪ್ರಜ್ಞೆಯು (c) ತಕ್ಷಣವೇ ಬೆಳಕು ಮತ್ತು ನೆನಪಿನ ಮುದ್ರೆಗಳಿಂದ ತುಂಬಿಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದು

ಚಲನಚಿತ್ರದಂತೆ ಚಲನೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಇದು ನಾವು ಚಲನಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕನಸಿನ ದೇಹವಿದ್ದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ವಾದಕ್ಕಾಗಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕನಸು ಮತ್ತು ಎಚ್ಚರದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಬಹುದು ಮತ್ತು ಈ ಎರಡೂ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲಿ 'ಪ್ರಜ್ಞೆ' ಎಂಬುದು ಸ್ಥಿರವಾದ ಅಂಶ ಎಂದು ಸಬಹುದು.

ಮನಸ್ಸಿನ ಎಚ್ಚರದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಹ ಸೇರಿದಂತೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ನಮ್ಮ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ (c) ಪ್ರತಿಫಲಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಈ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವೆ ನೆನಪಿನ ನಿರಂತರತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮ ದೇಹ ಸೇರಿದಂತೆ ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತು ಗ್ರಹಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ಒಂದು ಕನಸಿನ ಲೋಕವನ್ನು ಮತ್ತು ಕನಸುಗಾರನನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳ ನಡುವೆ ನೆನಪಿನ ನಿರಂತರತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ಗ್ರಹಿಕೆ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಜ್ಞೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಬೆಳಕು ಸಾಮಾನ್ಯ ಅಂಶಗಳಾಗಿವೆ. ಗ್ರಹಿಸುವುದೇ (Perceiving) ನಮ್ಮ ಶುದ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ, ಆದರೆ ಗ್ರಹಿಸುವವನು (perceiver) ಮತ್ತು ಗ್ರಹಿಕೆಗಳು (perceptions) ಕೇವಲ ಕಲ್ಪಿತ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳಾಗಿವೆ. ಎಚ್ಚರದ ಮತ್ತು ಕನಸಿನ ಸ್ಥಿತಿಗಳೆರಡಕ್ಕೂ 'I AM' ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ 'c' ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರ ಬೋಧನೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಸಾಧಕರು ಈ ಜ್ಞಾನದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮನನ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು 'I AM' ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಗುರುತಿನಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಬೇಕು.

ಪರಮಾತ್ಮ ಅಥವಾ ನಿರ್ಗುಣ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡ 'C'

ಎಂಬುದು ಒಂದು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ತತ್ವವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಈ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಂದ ಅಥವಾ ಜಗತ್ತು ಅಥವಾ ದೇಹದಿಂದ ಸ್ಪರ್ಶಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ 'C' ಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ 'c' ಉದಯಿಸಿ ಜಾಗೃತ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ 'c' ನ ಚಲನೆಯು ಕನಸು ಮತ್ತು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನೂ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ದೊಡ್ಡ 'C' ಇವೆಲ್ಲಾ ಸ್ಥಿತಿಗಳಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಇವು ಯಾವುದರಿಂದಲೂ ಬಾಧಿತವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇಶ (space) ಮತ್ತು ಕಾಲ (time) ಕೇವಲ ಸಣ್ಣ 'c' ನಲ್ಲಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿವೆ, ದೊಡ್ಡ 'C' ಗಲ್ಲ.

ಎಚ್ಚರಗೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಪ್ರಜ್ಞೆಯ 'c' ಉದಯಿಸುವುದನ್ನು ನೀವು ಕಾಣದಿರುವುದೇ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭ್ರಮೆಗೆ ಕಾರಣ - ಅಂದರೆ 'ನಾವು ಭೌತಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ್ದೇವೆ' ಎಂಬ ಭ್ರಮೆ. ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣನು ಭಗವದ್ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ 'ಎಲ್ಲಾ ಜೀವಿಗಳು ಮೋಹದಲ್ಲಿ (delusion) ಜನಿಸುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಜ್ಞಾನ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ದೃಢವಾದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಈ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಮುರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಾನವ ಜನ್ಮದ ವಿಶಿಷ್ಟ ಅವಕಾಶವೆಂದರೆ ನಾವು ಸಣ್ಣ 'c' ನ ರಹಸ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

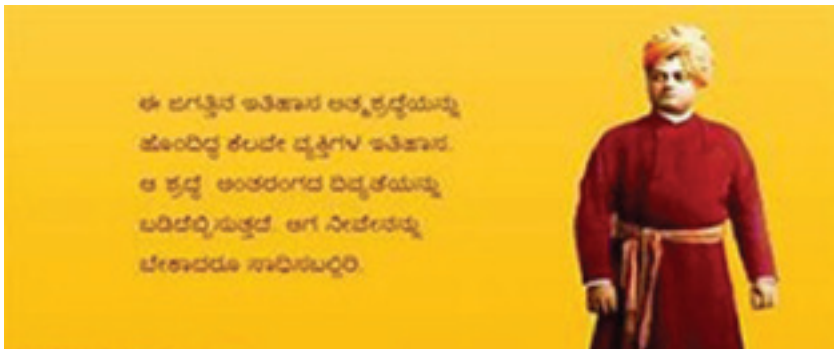
ಈ ಸಣ್ಣ 'c' ನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗುವುದು ಕಷ್ಟ. ದೇಹದೊಳಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇರುವುದಲ್ಲ, ಬದಲಾಗಿ ದೇಹವೇ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಒಂದು ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜರು ಹೇಳುವಂತೆ: "ಕಾಗದದಲ್ಲಿರುವ ರಂಧ್ರವು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಕಾಗದದಲ್ಲ". ದೇಹದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ದೇಹದಲ್ಲಿದೆ, ಆದರೆ ಅದು ದೇಹಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದಲ್ಲ!.

ಪ್ರಜ್ಞೆಯ ಈ ನಿಗೂಢ ಜ್ಞಾನವು ಅಮೂಲ್ಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರವಣ ಮತ್ತು ಮನನದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ. ಇದು ಸಾಧಕನಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ತರಬಲ್ಲದು, ಅಲ್ಲಿ

ದೇಹ-ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ @ ವಿಷಯ (subject), ಇದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಸ್ತುಗಳು (objects) ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನಾವು ದೇಹ-ಮನಸ್ಸಿನ ಅಸ್ತಿತ್ವವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿ ಬದುಕಿದರೆ ಅಂತಃವಿಲ್ಲದ ಆಶೀರ್ವಾದಗಳು ಲಭಿಸುತ್ತವೆ.

ನೀವು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಈ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ
ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

--ಜೈ ಗುರು!

ಪುರೋಹಿತರು (ಆರಂಭದ ಹಂತ)

ಶೋಧಕ: ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ವಚನವನ್ನು (ಬೋಧನೆಯನ್ನು) ಧರಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಎಲೈ ಮಗನೇ, ನಿನ್ನ ಅಜ್ಞಾನವು ನಾಶವಾಗುವುದು.

ಟೀಕೆ: ಸತ್ಸಂಗದಿಂದಲೇ ಭಗವತ್ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಮೊದಲು ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣು ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ಶರಣಾಗತಿಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಮುಂದೆ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ, ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳನ್ನು ಶ್ರವಣ ಮಾಡಬೇಕು; ಇದರಿಂದ ಮನನ ಮತ್ತು ನಿಧಿದ್ಯಾಸ (ಧ್ಯಾನ) ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. 'ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ವಚನವನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೃಢವಾಗಿ ನಂಬಬೇಕು.

ತನ್ನ ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವುದೇ ಅಜ್ಞಾನ. ಅದರ ನಿವಾರಣೆಗಾಗಿ 'ನಾನೇ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ವೃತ್ತಿಯೇ (ಭಾವವೇ) ಜ್ಞಾನವೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಕತ್ತಲೆಗೆ ಬೆಳಕು ಹೇಗೋ, ಹಾಗೆ ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ನುಂಗಲು ಜ್ಞಾನವೊಂದೇ ಸಮರ್ಥವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಗುರುವಿನ ವಚನವನ್ನು ದೃಢವಾಗಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು.

(2) ಪುನಃ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ:

ಸದ್ಗುರುಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಓ ದಾತಾರನೇ (ಗುರುವೇ), ನೀವು ನನಗೆ ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವರ ಬಳಿ ಯಾವ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು?

ಟೀಕೆ: ಈ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ದಾಂಭಿಕ (ಪೊಳ್ಳು) ಮಾರ್ಗಗಳು ಬಹಳಷ್ಟಿವೆ. ಹಾಗಾದರೆ ಯಥಾರ್ಥವಾದ ಸದ್ಗುರುಗಳ ರೂಪವನ್ನು ನಾನು ಗುರುತಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ಉಪದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರ-ಯಂತ್ರಾದಿ ವಿಧಗಳು ಹಲವಿವೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಯಾವ ಉಪದೇಶವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು? ಹೇ ದಾತಾರನೇ (ನಿಜ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನೀಡುವವನೇ), ಕೃಪೆ ತೋರಿ ನನಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡು.

ಈಗ ಸದ್ಗುರುನಾಥರು ಪುತ್ಯುತ್ತರ ನೀಡುತ್ತಾರೆ:

ಸದ್ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೇಳು. ಯಾರು ಕ್ರಿಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಆಶಾರಹಿತರೋ ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರವಿಲ್ಲದವರೋ (ನಿರಭಿಮಾನಿ), ಅಂತಹವರಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಯಾಚಿಸಬೇಕು.

ಟೀಕೆ: ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುಗಳ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ.

- ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಜ್ಞಾನವಿರಬೇಕು: ಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಸ್ವ-ಸ್ವರೂಪದ ಜ್ಞಾನ, ಇದನ್ನೇ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

- ಸಕ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ: ಇಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಎಂದರೆ ಶಾಂತಿ, ಕ್ಷಮೆ ಮತ್ತು ದಯೆ. ಕೇವಲ ಧರ್ಮ-ಕರ್ಮಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನವು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಶಿಷ್ಯನ ಸಂಶಯಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಬೋಧನಾ ಶಕ್ತಿಯೇ 'ಸಕ್ರಿಯ ಜ್ಞಾನ'. ಇದು ಯಾರಲ್ಲಿರುತ್ತದೋ ಅವರೇ ಸದ್ಗುರುಗಳು.

- ಆಶಾರಹಿತರು: ಆನ್ಯ ಗುರುಗಳು ಪರಧನವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸದ್ಗುರುಗಳು ಆಶಾರಹಿತರು; ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಆತ್ಮ ಸ್ವರೂಪದ ಹೊರತಾಗಿ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ತಾವೇ ಆಗಿರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಯಾವುದರ ಆಸೆ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯ?

- ನಿರಭಿಮಾನ: 'ನಾನು', 'ನೀನು' ಎಂಬ ಭೇದ ಭಾವ ಯಾರಿಂದ ತೊಲಗಿದೆಯೋ ಅವರು ನಿರಭಿಮಾನಿಗಳು.

ಇಂತಹ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು. ಮಂತ್ರಾದಿ ಉಪದೇಶಗಳು ಕೇವಲ ಅಂತಃಕರಣದ ಶುದ್ಧಿಗಾಗಿ ಇರುವ

ಜನರೂಢಿಗಳು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿಯು (ಮುಮುಕ್ಷು) ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು ಕೇವಲ ಮೋಕ್ಷವನ್ನೇ ಕೇಳಬೇಕು. ಸದ್ಗುರುಗಳ ಬಳಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ: ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸುಖವೇ ಆತ್ಮ, ಅದೇ ಮೋಕ್ಷ. ಅದರ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ಜ್ಞಾನದ ಮೂಲಕವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. 'ಪ್ರತ್ಯಗಾತ್ಮನೇ ಬ್ರಹ್ಮ' ಎಂಬ ಜ್ಞಾನ ಉಂಟಾದಾಗ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಮೋಕ್ಷ. ಕೇವಲ ಸಾಲೋಕ್ಯ, ಸಾಮೀಪ್ಯ ಮುಂತಾದ ಮುಕ್ತಿಗಳು ನಿಜವಾದ ಮುಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಅವುಗಳನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳ ಬೋಧನೆಗಾಗಿ ಕಲ್ಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೋಕ್ಷವು ಏಕರೂಪವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದು ಸದ್ಗುರುಗಳ ಬಳಿಯೇ ಇದೆ. "ನನಗೆ ಮೋಕ್ಷ ಯಾವಾಗ ಸಿಗುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಕೇಳಬಾರದು. ದೇಹದಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿಯಿರುವಾಗಲೇ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸದ್ಗುರುಗಳಿಗೆ ಶರಣಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಯಾಚಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಬಿಸಿಯಾದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಮೇಲೆ ನೀರಿನ ಹನಿ ಬಿದ್ದಾಗ ಅದು ಆವಿಯಾಗಲು ಎಷ್ಟು ಸಮಯ ಬೇಕೋ, ಅಷ್ಟು ಸಮಯವೂ ಈ ನರಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲ (ಅಷ್ಟು ಅಶಾಶ್ವತ). ಆದ್ದರಿಂದ ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು.

ಆ ಮೋಕ್ಷದ ದೃಢೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಷ್ಯನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾನೆ:

ಮೋಕ್ಷವೆಂದು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು? ಸ್ವಾಮಿ, ದಯಾ-ಸಿಂಧುವೇ, ದೇವಾಧಿದೇವನೇ, ನನಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಬೇಡಿ.

ಟೀಕೆ: ಹಿಂದೆ, ಮುಂದೆ, ಒಳಗೆ, ಹೊರಗೆ, ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ, ಎಡ-ಬಲ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲೆಡೆಯೂ ಆತ್ಮವು ಏಕರೂಪವಾಗಿ ತುಂಬಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲ, ಅಂತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆತ್ಮವೇ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಲ್ಲೆಡೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ.

ಮಂದಬುದ್ಧಿಯ ಭಕ್ತರ ಮೇಲಿನ ಕೃಪೆಯಿಂದಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಹನ್ನೆರಡು ಓವಿಗಳಲ್ಲಿ ಆತ್ಮನ ಅನಂತತೆಯನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವರೂಪವು ಅಗಮ್ಯ (ತಿಳಿಯಲು ಅಸಾಧ್ಯ) ಎಂಬುದು ದೃಢವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಜೀವನ್ಮುಕ್ತಿಯೂ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಓಡುತ್ತದೆಯೋ, ಅದರ ಆಚೆಗೂ ಸ್ವರೂಪವು ಅಪಾರವಾಗಿ ಉಳಿದಿದೆ. ಆಗ ಮನಸ್ಸು ಸೋತು ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತದೆ. ಎಂಟು

ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ, ಆಕಾಶವನ್ನು ಭೇದಿಸಿ ಹೋದರೂ ಸ್ವರೂಪದ ಅಂತ್ಯವು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಮನಸ್ಸು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ, ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಇಳಿದರೂ ಅದರ ಆಳ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಸ್ವರೂಪದ ಅಂತ್ಯವು ತಿಳಿಯದೆ ಮನಸ್ಸು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬೀಳುತ್ತದೆ.

ಆತ್ಮವು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಓತಪ್ರೋತವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿದೆ ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ಅಗಮ್ಯವೆಂದು ಶ್ರುತಿಗಳು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಜೀವನ್ಮುಕ್ತನ ಮನಸ್ಸು ಎಲ್ಲೇ ಹೋದರೂ ಅದು ಸ್ವರೂಪದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವನ ನಿಶ್ಚಯವು 'ನಾನೇ ಆತ್ಮ' ಎಂದಿರುತ್ತದೆ. ಚೈತನ್ಯದ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ಮನಸ್ಸು ಕೇವಲ ಒಂದು ಅಲೆ ಇದ್ದಂತೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವದ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಎದ್ದು ಲಯವಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಲಾಭ ಅಥವಾ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ.

ಅಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮ:

ಮಂದಪ್ರಜ್ಞರಾದ ಸಾಧಕರು ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮನಸ್ಸಿನ ಅಧಿಷ್ಠಾನವನ್ನು (ಆತ್ಮವನ್ನು) ಗಮನಿಸಬೇಕು. ವಿಷಯ ವಾಸನೆಗಳನ್ನು ವಿವೇಕ-ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ತಡೆದು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕಾಶದಂತೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಅಸಂಭಾವನೆಗಳು ನಾಶವಾಗಿ ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಭಕ್ತಿ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಮನಸ್ಸು ಸ್ವರೂಪದ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ, ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅಧಿಷ್ಠಾನದಲ್ಲಿ (ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ) ವಿಶ್ರಮಿಸುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆಯ ಗಾಣದ ಎತ್ತು ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ವಸ್ತುವನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಮನಸ್ಸು ಹೊರಟಿತ್ತೋ, ಅದು ತನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತವಾಗುತ್ತದೆ. “ಅಯ್ಯೋ, ಇಷ್ಟು ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವಸ್ತುವಿಗಾಗಿ ನಾನು ಜಪ, ತಪ, ವ್ರತಗಳನ್ನು ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ಮಾಡಿದೆನಲ್ಲ!” ಎಂದು ಸಾಧಕನಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸದ್ಗುಣಗಳ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಸ್ವರೂಪವು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆತಾಗ

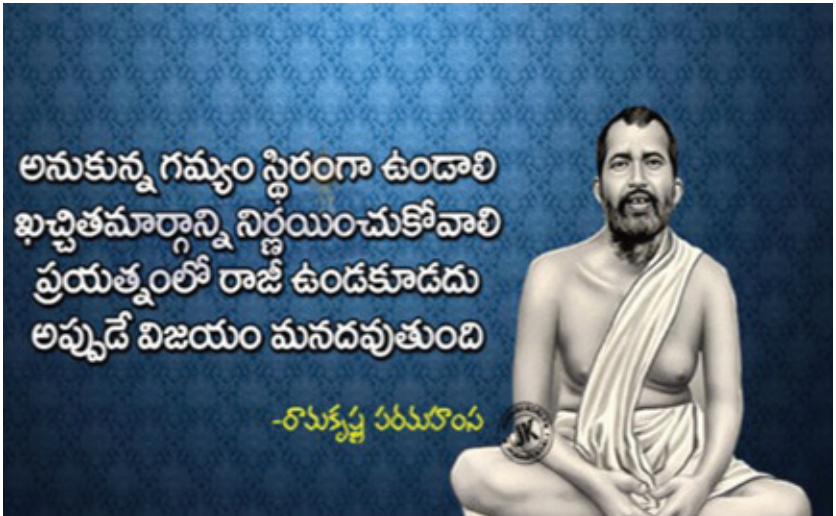
అవనల్ని అష్ట సాత్విక భావಗಳು జాగృతవాగుత్తవే.

కేసేగే, ఊప్పిన హరళు సముద్రదల్లి సేరిదాగ అదు సముద్రవే ఆగువంతే, మనస్సు స్వరూపదల్లి లీనవాదాగ తానే బ్రహ్మవాగుత్తదే. ఈ స్థితియన్ను అనుభవించువరు మాత్ర బల్లరు. సద్గురుగళ బోధనయింద ఈ స్థితియు లభిసుత్తదే.

ముక్తాయ:

బ్రహ్మవు అనిర్వాచ్య (శబ్దగళల్లి వివరిసలు సాధ్యవిల్లదు). సక్కరే సిహి ఎందు హేళబహదు, ఆదరే ఆ సిహియ అనుభవవన్ను శబ్దగళల్లి వివరిసలు సాధ్యవిల్ల. హాగేయే స్వరూప జ్ఞానవు అనుభవద విషయవాగిదే. సద్గురుగళ వచనదల్లి విశ్వాసవిట్టరే సంసారద పాశగళు కడియిత్తవే ఎందు రామదాసరు వినంతిసుత్తారే.

॥ ఇతి శ్రీ పూర్వారంభ సంపూర్ణ ॥

ನಾನು 'ನಾನು' (I AM); 'ನಾನು' ಎಂಬುದೇ ನನ್ನ ಮನಃ.

ಪುಸ್ತುತ ಪುಪಂಚವು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೊಂದಲಮಯವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ತಾಂತ್ರಿಕ ಪುಗತಿವಿಂದುಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಬೆಳವಣಿಗೆಯು ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾರ್ಯನಿರತವಾಗಿಸಿದೆಯೇ ಹೊರತು, ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಭವದ ಆಳ ಮತ್ತು ಬಾಂಧವ್ಯಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗಿವೆ. ಇಂತಹ ನಿರಂತರ ಗದ್ದಲದ ಮತ್ತು ಒತ್ತಡದ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಆಂತರಿಕ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ದಾರಿಯಿಲ್ಲ; ಹಾಗೆ ಹುಡುಕುವಾಗ ಬಹುಶಃ ಅವರು 'ನಾನು' (I AM) ಎಂಬ ಅತ್ಯಂತ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದು!

ನನಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಮೂಲಕ ಅನಿಲ್ ಚುಬೆ ಅವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಹಿಂದೆ, ನಾನು “ಐ ಆಮ್ ದ್ಯಾಟ್” (I am that) ಪುಸ್ತಕದ ಮರಾಠಿ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ, ಅದು ಅವರಿಗೆ ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅನಿಲ್ ಚುಬೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿದರು ಮತ್ತು ನಾವು ಫೋನ್ ಕರೆಯ ಮೂಲಕ ಸಂಪರ್ಕ ಸಾಧಿಸಿದೆವು. ಅವರು 'ನಿಸರ್ಗವಾಣಿ'ಗಾಗಿ ಬರೆಯಲು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದು ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷ ತಂದಿತು.

ನಾನೊಬ್ಬ ಬರಹಗಾರನಲ್ಲ, ಕಡಿಮೆ ಮಾತನಾಡುವ ಮತ್ತು ಅಂತರ್ಮುಖಿ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ

ಪದಗಳು ಬಹಳ ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತವೆ - ಆದರೂ ನನ್ನ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಯಾಣವು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ!

ಜೀವನದ ಬಹುಭಾಗದಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ತರ್ಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ನೀಡಿದೆ; ಭಾವನೆಗಳು ಮತ್ತು ಅನುಭವಕ್ಕಿಂತ ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಯನ್ನೇ ಹೆಚ್ಚು ಗೌರವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ವಿಪರ್ಯಾಸವೆಂದರೆ, ಇದೇ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ನಾನು ಅದ್ವೈತ ಅಥವಾ ಆಧ್ಯಾತ್ಮದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ಹೊಂದಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಾನು ದೇವರ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಪರಿಕಲ್ಪನೆಯೊಂದಿಗೆ ಸಂಘರ್ಷ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ; ಇದು ಅನೇಕ ವಾದಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಾಸ್ತಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಲು ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಂತರ, “ಜೀವನ ಎಂದರೆ ಇಷ್ಟೇನಾ?” ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ, ಅಗೋಚರವಾದ ಅನಂತತೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಿತು.

ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಟೋಲೆ ಅವರ “ಹಿಯರ್ ಅಂಡ್ ನೌ” (Here and Now) ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದ್ದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಗೆ ನಾಂದಿಯಾಯಿತು. ಆ ಪುಸ್ತಕವು ತಂಗಳಿಯಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು; ನನಗೆ ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನಾನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ಭಾರವೆಲ್ಲಾ ಇಳಿದಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ನಂತರ ಸರಣಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಿಬಿರಗಳು ನಡೆದವು; ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿ, ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್, ಜೆ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಮತ್ತು ಇತರರ ಮೂಲಕ ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಬೌದ್ಧಧರ್ಮ ಮತ್ತು ಅದ್ವೈತ ತತ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಆಳವಾದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡೆ.

‘ಇನ್ಸೈಟ್ ಇಂಟೂ ಎಂಪ್ಟಿನೆಸ್’ (Insight into Emptiness), ‘ಅವೇಖಿನಿಂಗ್ ಚಾಲೆಂಜರ್’ (Awakening Challenge), ‘ಡೈಮಂಡ್ ಸೂತ್ರ’ (Diamond Sutra), ‘ಟಿಬೆಟಿಯನ್ ಬುಕ್ ಆಫ್ ದಿ ಡೆಡ್’ (Tibetan Book of the Dead), ‘ನಾನ್ ಯಾರ್’ (Nan Yer), ‘ಬಿ ಹಿಯರ್ ನೌ’ (Be Here Now) ಮುಂತಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಾನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದ್ದು ನೆನಪಿದೆ. ಆಳವಾದ ಧ್ಯಾನದ ಜೊತೆಗೆ ತೀವ್ರವಾದ ಅಶಾಂತಿಯು ಎದುರಾಗಿ, ನಂತರ ಅದು ‘ನಾನು’ (I AM) ಎಂಬುದರ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ, ಒಂದು ರೀತಿಯ “ಆಹಾ” ಎಂಬ ಪರಮಾನಂದದ ಅನುಭವ ನೀಡಿತು.

ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅರಿವು ನನಗಾಯಿತು - ಮನಸ್ಸು ಅಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸುರಕ್ಷತೆಯ ಭಾವಕ್ಕೆ, ನಂತರ ಭಯಕ್ಕೆ ಜಿಗಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ರೀತಿಯ ಸತ್ಯಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ವಿಭಿನ್ನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ವಿಭಿನ್ನ ಕಥೆಗಳು ರೂಪುಗೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಈ ಬದಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಥೆಗಳ ಮಾಯಾಜಾಲದಲ್ಲಿ ಕಳೆದುಹೋಗುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ಶ್ವಾಸಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತು ಇಂದ್ರಿಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೊಂದಿಗೆ 'ನಾನು' (I AM) ಎಂಬ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆಯುವುದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಮಗೆ ಲಭ್ಯವಿರುವ ಏಕೈಕ ಆಧಾರವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಯೋ, ಈ 'ಮಾಯೆ'ಯ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನಿಸುತ್ತೇವೆಯೋ, ಅಷ್ಟು ಈ ಪರದೆಯು ತೆಳುವಾಗುತ್ತದೆ; ನಮ್ಮ ಹೊರಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ನಾವು ವಿಮೋಚನೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಜೀವನದ ನೃತ್ಯವನ್ನು ಆನಂದಿಸಲು ಶಕ್ತರಾಗುತ್ತೇವೆ! ಆದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನವು ಭ್ರಮನಿರಸನದಂತಹ ಅಪಾಯಗಳನ್ನೂ ತರುತ್ತದೆ - ಮನಸ್ಸು ಎಂದಿನಂತೆ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಸುಖಿ ಜೀವನದ ಚೌಕಟ್ಟನ್ನು ಈ ಹೊಸ ವಾಸ್ತವದೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲವಾಗುತ್ತದೆ!

ಕೇವಲ ಸಿದ್ಧಾಂತದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಮ್ಮ ಅನುಭವದ ಗ್ರಹಿಕೆಗೂ ಮತ್ತು ನಿಜವಾದ, ವೈಯಕ್ತಿಕವಾದ ತಕ್ಷಣದ ಅನುಭವಕ್ಕೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಪ್ಯಾರಾಚೂಟ್ ಜಿಗಿತದ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದು ಮತ್ತು ನಿಜ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ವಿಮಾನದ ತುದಿಯಿಂದ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುವುದು ಎರಡು ವಿಭಿನ್ನ ವಿಷಯಗಳು!

ನಾವು ವಾಸ್ತವದ ಅನುಭವದಿಂದ ನಮ್ಮ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು ಬೇರ್ಪಡಿಸಿದಾಗ, ಸಮಾಜವು ನೀಡುವ ಮಹತ್ವಾಕಾಂಕ್ಷೆ, ಯಶಸ್ಸು, ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಸಂತೋಷಕ್ಕೂ ಯಾವುದೇ ಅರ್ಥವಿರುವುದಿಲ್ಲ - ಹಾಗಾದರೆ ಒಬ್ಬನು ತನ್ನ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ನಡೆಸಬೇಕು? ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಕೇವಲ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಚಿಂತನೆಗೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತವೆ, ಇದು ಆತಂಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು 'ನಾನು' (I AM), ನಮ್ಮ ಉಸಿರಾಟ ಮತ್ತು ತಕ್ಷಣದ

ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವುದು ತಪ್ಪು ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಶಾಂತಿ, ಸಂತೋಷ ಹಾಗೂ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯು ಬೀಜಗಳಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕಿ ಗಿಡಗಳು ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಂತೆ ಇರುತ್ತದೆ - ಒಂದು ವೇಳೆ ಬೀಜಗಳು ಬೇಗ ಮೊಳಕೆಯೊಡೆಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಬಿಡುವುದು ತುಂಬಾ ಸುಲಭ. ನಾನು ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ಆರಂಭದಲ್ಲಿದ್ದೇನೆ, ನನಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗುತ್ತಿದೆ - ಆದರೆ ನನಗೆ ಸಿಗುವ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಅನುಭವದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆಯಲು ನಾನು ಉತ್ಸುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸತ್ಯವು ಇಲ್ಲೇ ಮತ್ತು ಈಗಲೇ (HERE and NOW) ಇದೆ; ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೋಡಲು, ನಾನು ಅದನ್ನು ಬಲವಂತಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ - ನಾನು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ನಂಬಬೇಕು, ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಹಂಕಾರದ ಪದರಗಳನ್ನು ಕಳಚಬೇಕು.

— ಮಯೂರ್ ಯಾದವ್

ಒಡಸಾರಿ ಕ್ಷೇತ್ರವು ಮಠಾನಿಹಿತ ವೆಂದಿನ ಒಡ ಪಾದರೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸು ಗಾರಿ ದಗ್ಗರಕು ವದ್ವಿ ಇಲಾ ಅನ್ನಾದು " ಮಿರು ದೆವುಡು ಒಕ್ಕದೆ ಅನಿ ಬೊದಿಸ್ತಾರು ಕಡಾ ಅಲಾಂಬಪ್ಪುಡು ಮಿರು ಕ್ಷೇತ್ರವಂ ಎಂಡುಕು ಸ್ವಿಕರಂವೆಕೂಡದು ದೆವುಡು ಒಕ್ಕದೆ ಕಡಾ ಮರಿ ಮಿರು ವೆಪ್ಪಿನ ದಾನಿ ವ್ವಕಾರಂ" ಅನಿ ಅನ್ನಾರು. ದಾನಿಕಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣುಲ ವಾರು ಇಲಾ ಸುಮಾದಾಸಂ ವೆಪ್ಪಾರು " ನೆನು ಹಿಂದುವುಗಾ ಒನ್ನಂತಿ ವರಕೆ ದೆವುಡು ಒಕ್ಕದೆ ಅನಿ ವೆಪ್ಪುಗಲನು ಎಪ್ಪುಡೆರೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಂ ಸ್ವಿಕರಿಸ್ತಾನೆ ಅಪ್ಪುಡು ಯೆವ್ವೆವಾ ಮಾತ್ರಮೆ ದೆವುಡು ಅನಿ ವೆಪ್ಪುವಲಸಿ ಹಿಂದಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಅಲಾಂಬಿ ಸುಕುಂದಿರವಿನ ಮರಂ ನಾಕು ಅವಸರಂ ಲೆದು" ಅನಿ ವೆಪ್ಪಾರು

ಈಡೌತ್ ಡೇರಿ ಮತ್‌ತು ನೌಸರ್‌ಗದತ್‌ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಕಥೆ

ಈಡೌತ್ ಡೇರಿ ಪ್ಯಾರಿಸ್‌ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಬ್ಯಾಂಕೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಅವರು ತಮ್ಮ ವರ್ಷದ ಎಲ್ಲಾ ರಜೆಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ರಮಣಾಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಾಂಬೆಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮದ್ರಾಸ್‌ಗೆ ವಿಮಾನದ ಮೂಲಕ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ, ನಂತರ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಭಗವಾನ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಬೋಧನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರಿಗಿದ್ದ ಸಮರ್ಪಣಾ ಭಾವ ಅಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅವರ ಮೇಲೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಅವರನ್ನು ನನ್ನ 'ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ತಾಯಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ! ಅವರು ಕೂಡ ಸ್ವಂದಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು 'ಮಗ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

'ದ ಮೌಂಟೇನ್ ಪಾತ್' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗದತ್ತ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರೊಂದಿಗಿನ ನನ್ನ ಭೇಟಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಓದಿದಾಗ ಅವರು ತುಂಬಾ ಅಸಮಾಧಾನಗೊಂಡರು. ಅವರ ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಯ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಅರುಣಾಚಲವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಗುರುವಿನ ಬಳಿ ಇರಲು ಬಾಂಬೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸಮಯ ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ ಎಂದು ನನ್ನನ್ನು ಗದರಿಸಿದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದರು, "ಶ್ರೀ ಭಗವಾನರ ಬೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಕೊರತೆಯಿದೆ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಆ ಗುರುವಿನ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಯಿತು?" ಅವರು ಶಕ್ತಿಯುತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದವರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ

ಯಾವುದೇ ಮೌಖಿಕ ವಿವರಣೆಯು ಅವರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ, “ಅಮ್ಮಾ! ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಏಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಲು ನೀವು ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಇರಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಭೇಟಿಯಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ತಂಗಿ, ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೀವೇ ನೋಡಿ!”. ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ, ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮುಂಜಾನೆಯ ಪೂಜೆಯ ಹಾಲಿನ ನೈವೇದ್ಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಸವರಿದ ಅನುಭವವಾಯಿತು. ಅದು ನನ್ನ ಫ್ರೆಂಚ್ ತಾಯಿ! ಅವರು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತರಾತುರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದು, ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಷಯವನ್ನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದಿಂದ ವಿವರಿಸಿದರು:

- “ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ‘ಮಗನೇ’, ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಬಾಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತಂಗಿ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆ. ನಾನು ಕೋಪದಿಂದ ಕುದಿಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ‘ಮಗನನ್ನು’ ನನ್ನ ಶ್ರೀ ಭಗವಾನರಿಂದ ದೂರ ಸೆಳೆಯುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರನ್ನು ತರಾಟೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಬಯಸಿದ್ದೆ!

- ನಾನು ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆ. ನಾನು ಮೆಟ್ಟಿಲು ಹತ್ತಿದಾಗ, ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರ ಮುಂದೆ ಈಗಾಗಲೇ ದೊಡ್ಡ ಜನಸಮೂಹ ಸೇರಿತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ, ನಾನು ಕೊನೆಯ ಮೆಟ್ಟಿಲಿನ ಮೇಲೆಯೇ ಕುಳಿತೆ. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನಗು ಮತ್ತು ತಲೆಯ ಸನ್ನೆ ಮೂಲಕ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು. ಇದು ನನಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಂಟುಮಾಡಿತು. ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆ.

- ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನನಗೆ, “ಏನಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿ” ಎಂದರು. ನಾನು ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಏನನ್ನಾದರೂ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ಒತ್ತಾಯಿಸಿದರು. ನಾನು ಚಡಪಡಿಸಿ ಕೋಪದಿಂದ, “ನನಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ”

ಎಂದು ಕಿರುಚಿದೆ. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಇನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

● ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೋಪಗೊಂಡು ಹೀಗೆಂದೆ:

● “ನಾನುಪ್ರಶ್ನೆಕೇಳಬೇಕೆಂದುನೀವುಯಾಕೆಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದೀರಿ? ನಿಮ್ಮ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ? ಅಂದರೆ, ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕು ಮತ್ತು ನೀವು ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರಿಸಿ ನನ್ನ ಸಂದೇಹದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಹತ್ತಿಕ್ಕಬೇಕು, ಹೌದಲ್ಲವೇ? ಮತ್ತು ಇಡೀ ಸಭೆಯು ನಿಮಗೆ ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಹೌದಲ್ಲವೇ? ಇದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಲ್ಲವೇ ನೀವು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಲು ಒತ್ತಾಯಿಸುತ್ತಿರುವುದು?”.

● ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಅಸಭ್ಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಿದೆ ಆದರೆ ನನ್ನ ಕಿರಿಕಿರಿಯನ್ನು ಮರೆಮಾಚಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅವರ ಮೇಲೆ ಹೊರಹಾಕಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸುಖದ ನಗುವಿನೊಂದಿಗೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಕೋಪ ಮತ್ತು ಅಸಹನೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಅವರು ವಿಚಲಿತರಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ನನ್ನನ್ನು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದ ನಂತರ, ಅವರು ಬಾಯಿ ತೆರೆದರು ಮತ್ತು ಮಾತುಗಳು ಜಲಪಾತದಂತೆ ಉರುಳಿ ಬಂದವು:

● “ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿದಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀರು ಎಂದಿಗೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ!”.

● ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ಇದನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆದರೆ ಒತ್ತಿ ಒತ್ತಿ ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಪುನರಾವರ್ತಿಸಿದರು: “ಮನುಷ್ಯನ ಬಾಯಾರಿಕೆ ತಣಿದಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನೀರು ಎಂದಿಗೂ ತಲೆಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ!”.

● ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು ಸಂಭವಿಸಿತು! ನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೋಪ, ಹತಾಶೆ ಮತ್ತು ಕಿರಿಕಿರಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಮೌನ ಮತ್ತು ಆನಂದದ ಸಮುದ್ರವೇ ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು. ಈ ಅನುಭವವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿತು; ಮತ್ತು

ನಾನು ಅಪಾರ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆ. ನಾನು ಅವರನ್ನು
ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ಧನ್ಯವಾದಗಳು
ನನ್ನ 'ಮಗನೇ'! ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಮಹಾನ್
ಸಂತ!".

**ಶ್ರೀ ಕಲಾವತಿ ಆಯಯವರೊಂದ
ಆಶೀರ್ವದಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರು:
ಒಬ್ಬ ಸಾಧಕನ ಪರಯಾಣ**

॥ ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ॥

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಮಹಾರಾಜ್ ಅವರಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ ॥

॥ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುದೇವತಾ ಶ್ರೀ ಕಲಾವತಿ ಮಾತೆಯವರಿಗೆ
ಜಯವಾಗಲಿ ॥

ನನ್ನ ತವರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ನಾನು ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕವಳಿದ್ದಾಗ, ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮೋಘೆ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಕುಟುಂಬವೊಂದು ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಶ್ರೀ ಕಲಾವತಿ ಮಾತೆಯವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಕು (ಮೋಘೆ ಕಾಕು) ಮಾತೆಯವರ ಭಜನೆಗಳು, ಆರತಿ ಮತ್ತು ಬಾಲೋಪಾಸನೆಯನ್ನು (ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಪುಸ್ತಕ) ಮೌನವಾಗಿ ಅಲ್ಲದೆ, ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ಮಧುರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಗಂಭೀರವಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಪಠಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಚಾಪ್ಲಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರಿಂದ, ಅವರ ಮನೆಯ ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳು ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದವು ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ವಾತಾವರಣವು ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು.

“ಗುರುವು ನನ್ನವನು ಮತ್ತು ನಾನು ಗುರುವಿನವನು (ಗುರು ಮಾರ್ಘಾ ಮೀ ಗುರುಂಚಾ), ನಾನು ಅನೇಕ ಜನ್ಮಗಳಿಂದ ಅವರ ಸೇವಕನು (ದಾಸ ತ್ಯಾಂಚಾ ಬಹುಜನ್ಮಿಚಾ). ನನ್ನ ಹೃದಯವು ಈಗ ಅವರ ಪವಿತ್ರ ಪಾದಗಳಿಗೆ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ—ಈಗ ನಾನು ನನ್ನ ಹೊರೆಯನ್ನು ಬೇರೆಯಾರ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಲಿ?”.

ಇಂತಹ ಭಜನೆಗಳು ಮತ್ತು “ಗುರುವಿಗಿಂತ ಮಿಗಿಲಾದ ದೈವವಿಲ್ಲ”

(ಗುರುವಿನ ವಿನಾ ದೈವತ ನಾಹಿ) ಎಂಬ ಹಾಡುಗಳು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆ ಭಜನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ, ಯಾಕೋ ತಿಳಿಯದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹನಿಯೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವು. ಕ್ರಮೇಣ, ಆ ಭಜನೆಗಳು ಮತ್ತು ಆರತಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಳವಾದ ಪ್ರೀತಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ನನ್ನ ಈ ಒಲವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ಮೋಘೆ ಕಾಕು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ದೇವಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಕೂಡ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲು ಕಾತರದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ಅರಿವಿಲ್ಲದೆಯೇ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಭಜನೆ ಮತ್ತು ಆರಾಧನೆಯತ್ತ ಸೆಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಇದರ ಮೂಲಕ, ನಾನು ಆಳವಾದ ಆಂತರಿಕ ಶಾಂತಿ ಮತ್ತು ತೃಪ್ತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ದೇವರ ಮುಂದೆ ದೀಪ ಹಚ್ಚುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಔಪಚಾರಿಕ ಪೂಜೆ, ವಿಧಿವಿಧಾನಗಳು ಅಥವಾ ಭಕ್ತಿ ಆಚರಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನದ ಭಾಗವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಬಾಲ್ಯದ ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೆಚ್ಚಾದಂತೆ, ನಾನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಧನ್ಯಳು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸತೊಡಗಿತು. ಕಲಾವತಿ ಆಯಿಯವರನ್ನು ನನ್ನ ಗುರುವಾಗಿ ಪಡೆದಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಒಂದು ಅಪರೂಪದ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮತ್ತು ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನನ್ನು ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ, ನಾನು ಆಯಿಯವರ ಔಪಚಾರಿಕ ಅನುಗ್ರಹವನ್ನು ಪಡೆದದ್ದು ಜೀವನದ ನಂತರದ ಹಂತದಲ್ಲಿ—ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮದುವೆಯ ನಂತರ. ಆದರೂ, ಅವರಿಗೆ ಸೇವೆ ಮಾಡುವ ಅನೇಕ ಅವಕಾಶಗಳು ನನಗೆ ದೊರೆತವು. ಸೇವೆಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಹಲವಾರು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ, ಆಯಿಯವರು ಭೌತಿಕವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಗಾಢವಾದ ಆಂತರಿಕ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡಿದಾಗ, ನಾನು ಆಯಿಯವರ ಆರಾಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಾಗಿನಿಂದ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೊರತೆಯ ಭಾವನೆ ನನಗೆ ಎಂದೂ ಉಂಟಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಕಾಣೆಯಾಗಿದೆ ಅಥವಾ

ಅಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಎಂದಿಗೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ರೀತಿಯ ಶಾಂತ ಆಂತರಿಕ ತೃಪ್ತಿಯು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉಂಟಾಯಿತು. ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ, ಆಯಿಯವರ 'ಅನುಗ್ರಹ' ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಹಂಬಲ ನನ್ನಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗೆ ಸಿಗುವುದೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ, ಆಯಿಯವರು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಲೀಸಾದ ಮತ್ತು ಕರುಣಾಮಯಿ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ಮದುವೆಯಾದ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನಾವು ತಾಣೆಯಿಂದ ಡೊಂಬಿವಿಲ್ಲಯ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಂಡೆವು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಾನು ನನ್ನ ಭಕ್ತಿ ಆಚರಣೆಗಳಿಗಾಗಿ ಡಿ.ಎನ್. ಸಿ. ಶಾಲೆಯ ಸಮೀಪವಿರುವ ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಭೇಟಿ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ದಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ, ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವವರು ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ನೋಂದಾಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ, ಈ ಪವಿತ್ರ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಏಳು ಜನ ಸಹೋದರಿಯರನ್ನು ಬೆಳಗಾವಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಆಯಿಯವರ ಕೃಪೆಯಿಂದ, 2002ನೇ ಇಸವಿಯ ಮಹಾಶಿವರಾತ್ರಿಯ ಶುಭ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾವಿಯ ಹರಿ ಮಂದಿರದಲ್ಲಿ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವ ಪವಿತ್ರ ಅವಕಾಶ ನನಗೆ ಲಭಿಸಿತು.

ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಆಯಿಯವರು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮತ್ತು ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಈಗ ನಾನು ಬೆಳಗಿನ ಪೂಜೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯಿಯವರ ಬೋಧನೆಗಳು ಗಹನವಾದವು ಮತ್ತು ದೂರಗಾಮಿ ಪ್ರಭಾವ ಹೊಂದಿವೆ; ಅವುಗಳ ಮೂಲಕ ನಾನು ಅನೇಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಅಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಕ್ರಮೇಣ ಅವುಗಳ ಆಳವಾದ ಅರ್ಥವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಸರಳವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಪವಿತ್ರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದು ಲೌಕಿಕ ಅಥವಾ ಸ್ವರ್ಗೀಯ ಸುಖಗಳ ಆಸೆಯಿಂದ ಪ್ರೇರಿತವಾಗಿರಬಾರದು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಏಕೈಕ ಉದ್ದೇಶ

ಹರಿಯೊಂದಿಗೆ ಒಂದಾಗುವುದಾಗಿರಬೇಕು.

ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ, ಬಾಹ್ಯ ರೂಪಕ್ಕಿಂತ ಆಂತರಿಕ ಭಾವನೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಹೃದಯದ ಆಳದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಹೊರಬಂದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅದು ದೈವವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ಅಸ್ತಿತ್ವದ ಸಂಕಟವಾದ 'ಭವ-ರೋಗ'ದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲು ಜೀವನದ ಶಿಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ದೈವದ ಮುಂದೆ ವಿನಯದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಹಾರ ಮತ್ತು ದೈನಂದಿನ ನಡವಳಿಕೆ ಸೇರಿದಂತೆ ಒಬ್ಬರ ಅಭ್ಯಾಸಗಳು ಕ್ರಮಬದ್ಧತೆ ಮತ್ತು ಮಿತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇತರರ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ಮಾತನಾಡಿ ಅವರನ್ನು ನೋಯಿಸಬಾರದು, ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪು ಹುಡುಕುವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬಾರದು. ಇಂದಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಇಂದೇ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಬೇಕು, ನಾಳೆಗೆ ಮುಂದೂಡಬಾರದು. ಗಾಸಿಪ್, ಪಿತೂರಿ ಮತ್ತು ಅನಗತ್ಯ ವಿವಾದಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗುವುದರಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಸೋಮಾರಿತನಕ್ಕೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿರಬಾರದು ಮತ್ತು ಹರಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥ ಮಾಡಬಾರದು. ಅಂತೆಯೇ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಥವಾ ಹಾನಿಕಾರಕ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ನೀಡಬಾರದು.

ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಕನಿಷ್ಠ ಕೆಲವು ನಿಸ್ವಾರ್ಥ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ದೇವರು, ಗುರು ಮತ್ತು ಸಂತರ ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸತ್ಯವನ್ನೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ವಿನಮ್ರರಾಗಿರಬೇಕು. ನಿಯಮಿತ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಪ್ರಭಾವಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಪುವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತದೆ. ಇದು ಹಿಂದಿನ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಶುದ್ಧೀಕರಿಸುತ್ತದೆ, ಹಾನಿಕಾರಕ ಅಭ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿಹಾಕುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉದಾತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಹಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಿಂದ ಪುಣ್ಯವು ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಿಧಾನವಾಗಿ, ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಪ್ರಾಣಿ ಸಹಜ ಪುವೃತ್ತಿಗಳಿಂದ ಮೇಲೆದ್ದು ಮಾನವ ಜೀವನದ ನಿಜವಾದ ಘನತೆಯನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಹೃದಯವು ಕಳಂಕವಿಲ್ಲದ ಕನ್ನಡಿಯಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮತ್ತು ಶುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ, ಅತ್ಯಂತ

ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಸಂದರ್ಭಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಂತರಿಕ ಸಮತೋಲನ ಮತ್ತು ಸಮಗ್ರತೆಯು ಅಚಲವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಸುಖ-ದುಃಖಗಳು ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೂ, ಗುರುವಿನ ಮೇಲಿನ ಭಕ್ತಿಯ ಮೂಲಕ ನಮಗೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೃಪೆಯಿಂದ, ನಮಗೆ ಎದುರಾಗುವ ಕಷ್ಟಗಳ ತೀವ್ರತೆಯೂ ಬಹಳವಾಗಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಆರಾಧನೆಯ ಮೂಲಕ ಮನಸ್ಸಿನ ಭ್ರಮೆಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಕರಗುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಭಕ್ತಿಯು ಆತ್ಮದ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಅಂತರಂಗದ ಸೂರ್ಯನನ್ನು ಅನಾವರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ.

॥ ಶ್ರೀ ಸದ್ಗುರುನಾಥ ಮಹಾರಾಜ್ ಕಿ ಜೈ ॥
ಶ್ರೀಮತಿ ಶಮಲ್ ವಿಷ್ಣು ಯಾದವ್
ರಾಣೆ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ

“ ತನುವ ನೇಗಿಲ ಮಾಡಿ ಹೃದಯ ಹೊಲವನು ಮಾಡಿ
ತನ್ನಿರಾ ಎಂಬ ಎರಡೆತ್ತ ಹೂಡಿ
ಜ್ಞಾನವೆಂಬೋ ಮಿಣಿಯ ಕಟ್ಟುವ ಹಗ್ಗವ ಮಾಡಿ
ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಧಾನ್ಯವ ನೋಡಿ ಬಿತ್ತಿರಯ್ಯ ”
ಕನಕದಾಸ ಜಯಂತಿಯ ಶುಭಾಶಯಗಳು

ಇಂಚಗೇರಿಯ ಸಂತ ಸೌವಾತಂತರೆಯ ಹೋರಾಟಗಾರ ಮಾಧವಾನಂದ ಪೌರಭುಜ

ಪರಿಚಯ

1970ರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ನಿಸರ್ಗ ದತ್ತಮಹಾರಾಜರು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದಾಗ, ಅವರ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಶೈಲಿ ಅನೇಕರನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಳಿಸಿತು. ಅವರು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಜನಸಂಚಾರ ಇರುವ ಮಹಾನಗರದಲ್ಲಿ ಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು, ಬೀಡಿಗಳನ್ನು ಸೇದುತ್ತಿದ್ದರು ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಅಚಾನಕ್ ಕೋಪಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಗುಣಗಳು “ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಗುರು ಎಂದರೆ ಹೇಗಿರಬೇಕು” ಎಂಬ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ಕಲ್ಪನೆಗಳನ್ನು ಕದಡಿದವು.

ಇದೇರೀತಿಯ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಗೆ ಸವಾಲು ಎಸೆಯುವ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಆದರೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪರಿಚಿತರಾದ ಇಂಚಗೇರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸಾಧಕ, ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜೀ. ಅವರು ನಿಸರ್ಗ ದತ್ತಮಹಾರಾಜರ ಸಮಕಾಲೀನರಾಗಿದ್ದು, ಭಾವುಸಾಹೇಬ ಮಹಾರಾಜರ ಮತ್ತು ಗಿರಿಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಮೂಲಕ ಒಂದೇ ಆತ್ಮೀಯ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ “ಗುರು-ಸಂಬಂಧಿ” ಆಗಿದ್ದರು.

ನಾನು ಪ್ರಭುಜಿಯ ಕಥೆಯನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಇಂಚಗೇರಿಗೆ ಭೇಟಿ ನೀಡಿದಾಗ ಕೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಮಠದ ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಅವರ ಪೂರ್ಣಾಕಾರದ ಚಿತ್ರವೊಂದು ಸಹಜ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿ, ಹತ್ತಿರದ ಭಕ್ತನೊಬ್ಬರಿಂದ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತ ಇತಿಹಾಸವೊಂದು ಕೇಳಿಬಂತು. ಕೆಳಗಿನ

ಬರಹವು ಕನ್ನಡ, ಮರಾಠಿ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮೂಲಗಳಿಂದ, ಮೊದಲ ಎರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪ್ರಾವೀಣ್ಯವಿಲ್ಲದೆಯೇ, ಅವರ ಜೀವನವನ್ನು ಪುನರ್ ರಚಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವಾಗಿದೆ.

ಅನೇಕ ಅರ್ಧ-ಪೌರಾಣಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಂತೆ, ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿವರಗಳು ಭಕ್ತಿಭಾವದ ಪುನರಾವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಬದಲಾಗಿರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಜೀವನ

ಮಾಧವಾನಂದಪ್ರಭುಜಿಯವರು 2ನವೆಂಬರ್ 1915ರಂದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಹದೇವಪ್ಪ ಮುರುಗೋಡ್ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಜನಿಸಿದರು. ಅವರು ಶಿವಪ್ಪ ಮುರುಗೋಡ್ ಮತ್ತು ಕಾಳಮ್ಮ ಅವರ ಎರಡನೇ ಪುತ್ರರು. ಅವರ ತಂದೆ, ಶಿವಪ್ರಭು ಮಹಾರಾಜರು ಎಂದೂ ಪರಿಚಿತರಾಗಿದ್ದು, ಗಿರಿಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಮಹದೇವಪ್ಪ ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಸ್ತಿನ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದರು.

ಹಲವು ಹೇಳಿಕೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹದೇವಪ್ಪ ಎಂಟು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ, ಕೆಲವರ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ, ಗುರುಮಂತ್ರವನ್ನು ಪಡೆದರು. ನಿಖರ ವಯಸ್ಸು ಏನೇ ಆಗಿರಲಿ, ಅವರ ಬಾಲ್ಯವು ತೀವ್ರವಾದ ಆಂತರಿಕ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು; ಇದರಿಂದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಣ ಅವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕೆಲ ಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಶ್ಮಶಾನಗಳಲ್ಲಿ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಮನೆ ತೊರೆದು, ಗುಹೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ತಾವು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಎಲೆಗಳ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಏಕಾಂತವನ್ನು ಹುಡುಕಿದರು.

ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕಥೆ ಅವರ ಶಿಸ್ತನ್ನೂ, ಅದನ್ನು ಸಮುದಾಯವು ಮೊದಲೇ ಗುರುತಿಸಿದ್ದುದನ್ನೂ ತೋರಿಸುತ್ತದೆ. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಿಂದ ಇಂಚಗೇರಿಗೆ ಪಾದಯಾತ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಗಿರಿಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಉಸಿರಿನ ಜೊತೆಗೆ ಗುರುಮಂತ್ರದ

ಅಖಂಡ ನಾಮಸ್ಮರಣೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಸೂಚಿಸಿದರು.

ಹಲವಾರು ದಿನಗಳ ನಂತರ, ಈ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಪಾಲಿಸಿದವರು ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದಾಗ, ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದ ಮಹದೇವಪ್ಪ ಮಾತ್ರ ಎದ್ದು ನಿಂತರು. ಆಶ್ಚರ್ಯಗೊಂಡ ಗುರುಗಳು ಅವರ ದೈವಸಮಾನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ನಂತರ, ಸುತ್ತಲಿನವರು ಆ ಬಾಲಕನನ್ನು “ದೇವರು” ಎಂದು ಕರೆಯಲು ಆರಂಭಿಸಿದರು.

ಕೆಲ ಮೂಲಗಳು ಅವರು ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ತೀವ್ರ ತಪಸ್ಸು ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ ಪಡೆದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಇತರರು ಅವರನ್ನು ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೇ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಹೊಂದಿದವರೆಂದು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಕಥನಗಳನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಅಥವಾ ಸಂಕೇತಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಹೇಗೆ ನೋಡಿದರೂ, ಮಹದೇವಪ್ಪರನ್ನು ಕೇವಲ ಭಕ್ತನಾಗಿ ಅಲ್ಲ, ತಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮೀರಿದ ಆಂತರಿಕ ಪಕ್ವತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದವರಾಗಿ ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಭಾರತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರ

ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯವರ ರಾಜಕೀಯ ಜಾಗೃತಿ ಭಾರತದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ತೀವ್ರಗತಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಬೆಳೆಯಿತು. 1930ರ ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಘೋಷಣೆ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಅಜ್ಞಾತ ಚಳವಳಿಯ ಆರಂಭದ ನಂತರ, ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಪ್ರತಿರೋಧ ತೀವ್ರವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿತ ಇಂಚೆಗೇರಿ ಮಠದಲ್ಲಿಯೂ, ಹದಿನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದ ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯವರಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಚಟುವಟಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವ ಮೊದಲ ಅವಕಾಶ ದೊರಕಿತು.

ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ಗುರುಗಳ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅನುಮತಿಯಿಂದ ಅವರ ಭಾಗವಹಿಸುವಿಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. 1930ರ ದಶಕದ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ, ಅವರು ಕರ್ನಾಟಕ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಿಂದ ಸಾವಿರಾರು ಜನರನ್ನು 1938ರ ಹರಿಪುರ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿದರು.

ಒಂದು ವಿವರದ ಪ್ರಕಾರ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೂರನೇ ದಿನ ಅವರು ಎದ್ದು

ನಿಂತು “ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಮ್ಮ ಜನ್ಮಸಿದ್ಧ ಹಕ್ಕು; ಧಾರ್ಮಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ” ಎಂದು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಯುವ ಸಂನ್ಯಾಸಿನಿಯಿಂದ ಬಂದ ಈ ಮಾತು ಅತ್ಯಂತ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿತ್ತು.

ಈ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಪ್ರಮುಖ ನಾಯಕರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಹಿರಿಯ ನಾಯಕರ ಅನುಮತಿಯಿಂದ, 1941ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಭುಜಿ ಇಂಚೆಗೇರಿ ಮತ್ತು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿಯುತ ಸಾಮೂಹಿಕ ಪ್ರತಿಭಟನೆಗಳನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಮೊದಲ ಬಂಧನ ಸಂಭವಿಸಿತು.

1942ರ “ಕ್ವಿಟ್ ಇಂಡಿಯಾ” ಚಳವಳಿಯ ನಂತರ, ಸಾವಿರಾರು ಪುರುಷರು ಮತ್ತು ಮಹಿಳೆಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ ಅವರ ಪ್ರತಿರೋಧ ಗುಂಪು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಮೂಲಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತಾಗೊಳಿಸುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಧ್ವಂಸಾತ್ಮಕ ಸ್ವರೂಪ ಪಡೆದಿತು. ರೈಲು ನಿಲ್ದಾಣಗಳನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸಲಾಯಿತು, ಪೊಲೀಸ್ ಠಾಣೆಗಳನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿ ಸುಡಲಾಯಿತು, ಸರಕು ರೈಲು ಬೋಗಿಗಳನ್ನು ಪಾತಳಿಗೆ ತಳ್ಳಲಾಯಿತು, ತಂತಿ ಸಂಪರ್ಕಗಳನ್ನು ಕಡಿತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಖಜಾನೆ ನಿಧಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಯಿತು.

ಗುಪ್ತವಾಗಿ ಆಯುಧ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳು ಸ್ಥಾಪಿತವಾದವು, ಈ ಚಳವಳಿಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದ ಸಂನ್ಯಾಸಿ ಮಾನವ ಜೀವಹಾನಿಯನ್ನು ಕನಿಷ್ಠಗೊಳಿಸುವ ನೈತಿಕ ಬದ್ಧತೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ಭೂಗತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸಿದ್ದರೂ, ಪ್ರಭುಜಿ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ಬಂಧಿತರಾದರು; ತಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಇಪ್ಪತ್ತೇಳು ಬಾರಿ ಜೈಲು ಅನುಭವಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಜೈಲು “ಗುರುಗಳ ಮನೆ ಮತ್ತು ದೇವರ ಮಂದಿರ”ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನ ಹಾಗೂ ಆರಾಧನೆಗೆ ಅವಕಾಶವೆಂದು ಅವರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಾನಂತರದ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು

1947ರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ದೊರೆತರೂ ಪ್ರಭುಜಿಯವರ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳು ಅಂತ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಅವರು

ನಂಬಿದ ಹಲವು ಹೋರಾಟಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಮುಂದುವರಿದರು: ಹೈದರಾಬಾದ್ ಏಕೀಕರಣ, ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಪೋರ್ಚುಗೀಸರ ಆಳ್ವಿಕೆಗೆ

ವಿರುದ್ಧದ ಹೋರಾಟ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ಏಕೀಕರಣ.

1964ರಲ್ಲಿ ವಿನೋಬಾ ಭಾವೆಯವರ ಭೂದಾನ ಚಳವಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡುವ ವೇಳೆ, ಪ್ರಭುಜಿ ಭೂಸ್ವಾಮಿಗಳು ಮತ್ತು ಭ್ರಷ್ಟ ಆಡಳಿತದ ವಿರುದ್ಧ ಮತ್ತೆ ಮುಖಾಮುಖಿಯಾದರು; ಇದರಿಂದ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಜೈಲುಶಿಕ್ಷೆ ಅನುಭವಿಸಿದರು.

ಇಂಚಗೇರಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯ ಅನುಷ್ಠಾನ

ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾಸಿಕ್ ಜೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಸಮಾನತೆಯ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಡ ನೀಡಿದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಚಿಂತಕರ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕೆ ಪ್ರಭುಜಿ ಬಂದರು. ಸಮಾಜವಾದ ಮತ್ತು ಸರ್ವೋದಯ ಆದರ್ಶಗಳಿಂದ ಪ್ರೇರಿತರಾಗಿ, ಅವರ ನಾಯಕತ್ವದಲ್ಲಿ ಮಠವು ಸಮೂಹ ಮಾಲೀಕತ್ವ ಮತ್ತು ಭೂಪುನರುಜ್ಜೀವನದ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿತು.

ಹಿಂದೆ ಬಂಜರಾಗಿದ್ದ ಭೂಮಿ ಇಂದು ಹಸಿರು ತೋಟಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿತವಾಗಿದೆ; ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಹಣಕಾಸು ಪ್ರತಿಫಲವಿಲ್ಲದೆ ಸಮೂಹವಾಗಿ ಕೃಷಿ ಮಾಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ

ಕೃತ್ಯಗಳು ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳು ಚಿತ್ರಣದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಬಲಿಷ್ಠ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ರೂಪಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಇದ್ದರೂ, ಪ್ರಭುಜಿ ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಮೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ವಿನಯಿಯಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರ ಪ್ರಶಂಸೆಯಲ್ಲಿ ಭಜನೆಗಳು ಹಾಡಿದರೆ ಅವರು ಭಕ್ತರನ್ನು ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಪಾದಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರೆ, “ಧ್ಯಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹತ್ವದ ಬಿರುದುಗಳು,

ಕೇಸರಿ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಅಥವಾ ವೈಭವದ ಮೆರವಣಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವರು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಅವರು ಸರಳ ಖಾದಿ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾವಿ ಮತ್ತು ಶೌಚಾಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ವಚ್ಛಗೊಳಿಸುವುದು, ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಾಡುವುದು, ಖಾದಿ ನೆಯುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಮರಣ ಮತ್ತು ಪರಂಪರೆ

ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯವರು 25 ಮೇ 1980ರಂದು ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಜ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ನಿಧನರಾದರು. ಅವರ ಅಂತಿಮ

ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಅಪಾರ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಭಕ್ತರು ಸೇರಿದ್ದರು.

ಅವರ ಪರಂಪರೆ ಮೌನವಾದರೂ ಆಳವಾದ ರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿದೆ: ಅವರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ ಶಾಲೆಗಳು, ಅನೇಕ ಪರಂಪರಾ ಆಶ್ರಮಗಳು, ಅವರ ಪ್ರಶಂಸೆಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಲಾದ ಸಾವಿರಾರು ಭಕ್ತಿಗೀತೆಗಳು ಮತ್ತು ಇಂಚಗೇರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸಮೂಹ ಮಾಲೀಕತ್ವದ ಜೀವನ ಪ್ರಯೋಗ.

“ಜೈ ಜಗತ್” — ಜಗತ್ತಿನೆಲ್ಲರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಲಿ.

– Ilkin Mengusoglu
University College, London

ಉಲ್ಲೇಖಗಳು

1. ಮಲಾಗೊಂಡ್ ಟಿ.ಕೆ., ಸಾವಲು ಎ. ಇಂಚಗೇರಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಕ್ರಾಂತಿಯೋಗಿ ಸದ್ಗುರುಗಳು: ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಧನೆಗಳು [ಕನ್ನಡ]. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ: ಎಸ್ ವಿ ಪ್ರಿಂಟ್ಸ್; 2023.
2. ಬುರಾಡೆ ಎಸ್.ಡಿ.ಎಂ. ಅಮೃತ ಧಾರಾ [ಮರಾಠಿ]. ಇಂಚಗೇರಿ: ಶ್ರೀ ಗಿರೀಶ ಪ್ರಕಾಶನ; 1992.
3. ಭಂಡಾರೆ ಎಸ್.ಎನ್.ಬಿ. ಇಂಚಗಿರಿ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದಿವ್ಯ ಪರಂಪರೆ. 2ನೇ ಆವೃತ್ತಿ [ಮರಾಠಿ]. ತಂಭುರ್ಣಿ, ಸೋಲಾಪುರ: ಡೈಮಂಡ್ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್; 2021.
4. ಪ್ರಕಾಶ್ ಓ.ಎಸ್., ನಿರ್ದೇಶಕ; ಶೆಗುಣಿಸಿ ಎಂ., ಲೇಖಕ. ಕ್ರಾಂತಿಯೋಗಿ ಮಹಾದೇವರು [ಕನ್ನಡ]. ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ, ಕರ್ನಾಟಕ: ಶ್ರೀ ಗಿರಿಮಲ್ಲೇಶ್ವರ ಫಿಲ್ಮ್ಸ್; 2018. 188 ನಿಮಿಷ.
5. ರೇವಣಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಮಹಾರಾಜ. ಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನ. ಮುಖ್ಯಸ್ಥರು, ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠ, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠ; 2026.
6. ಅರಳಿ ವಿ. ಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನ. ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯ ಭಕ್ತರು, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠ; 2026.
7. ಹಾಸಿಲ್ಕರ್ ಎಂ. ಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನ. ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯ ಭಕ್ತರು, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠ; 2026.
8. ಪೂರ್ಣ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ನಿರ್ಣಯ. ಎನ್ಸೈಕ್ಲೋಪೀಡಿಯ ಬ್ರಿಟಾನಿಕಾ [ಇಂಟರ್ನೆಟ್]. ಲಭ್ಯ: <https://www.britannica.com/topic/Purna-Swaraj-resolution>. ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ದಿನಾಂಕ: 13 ಮಾರ್ಚ್ 2026.
9. ಜಂಗವಾಡ್ ಎಂ.ಪಿ., ನಂದನಾ ಜಿ.ಬಿ. ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠದ ಸಮರ್ಥ ಸದ್ಗುರು ಮಾಧವಾನಂದ ಪ್ರಭುಜಿಯವರ ಭಾರತೀಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿನ ಪಾತ್ರ. ಇಂಡಿಯನ್ ಸ್ಟ್ರೀಮ್ಸ್ ರಿಸರ್ಚ್ ಜರ್ನಲ್. 2015;5(5). ಲಭ್ಯ: <https://old-isrj.lbp.world/UploadedData/6713.pdf>
10. ಕಂಪುನಾವರ್ ಎಸ್. ವೈಯಕ್ತಿಕ ಸಂವಹನ. ವರದಿಗಾರ, ವಿಜಯಪುರ; 2026.
11. ಹಿರೇಮಠ ಜಿ. ಮೌಖಿಕ ಸಂವಹನ. ಭಕ್ತರು, ಶ್ರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಂಚಗೇರಿ ಮಠ; 2026.

